

1. ΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΚΑΙ Η ΙΣΛΑΜΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/10/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/10/2023

Σελίδα: 1

1. ΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΚΑΙ Η ΙΣΛΑΜΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/10/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/10/2023

Σελίδα: 6

ΑΠΟΨΗ

Το Παλαιστινιακό και η ισλαμιστική τρομοκρατία

Στην πρότερη της Αλ Κάντα φάση της διεθνούς τρομοκρατίας, οι περισσότερες και πλέον βίαιες διεθνείς τρομοκρατικές ομάδες είχαν ευθεία ανάμειξη στο Παλαιστινιακό.

Έχουμε μπει σε ένα νέο κύκλο της τρομοκρατίας, ο οποίος θα χαρακτηρίζεται πιθανότατα από μικρότερη προετοιμασία, αλλά από μεγαλύτερη ασυμμετρία.

Του **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΚΑΡΑΤΡΑΝΤΟΥ**

Η νέα ανάφλεξη στο Ισραήλ μετά την τρομοκρατική επίθεση της Χαμάς έχει φέρει ξανά στην επικαιρότητα το παλαιστινιακό ζήτημα. Υπάρχουν πολλές και διαφορετικές διαστάσεις, καθώς και επιπτώσεις από την ένταση που θα αντιμετωπίσει τόσο η περιοχή, όσο και η Δύση ευρύτερα. Όπως είναι λογικό, τα ζητήματα που μπορούν να επηρεάσουν περισσότερο την ευρωπαϊκή ασφάλεια είναι οι μαζικές προσφυγικές κινήσεις και η ισλαμιστική ριζοσπαστικοποίηση και τρομοκρατία. Η δεύτερη είναι πιθανότερο να εξελιχθεί ως το σημαντικότερο πρόβλημα, ιδιαίτερα σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα.

Το Παλαιστινιακό αποτελεί διαχρονικά καταλύτη για τη διεθνή τρομοκρατία. Είναι άλλωστε ένα από τα ελάχιστα θέματα που έχει αφήσει το αποτύπωμα του στα τρία από τα τέσσερα κύματα τρομοκρατίας του Ντέιβιντ Ράμπορτ (απο-αποικιακό/εθνικοαπελευθερωτικό, νέο αριστερό και θρησκευτικό). Ειδικότερα, στην πρότερη της Αλ Κάντα φάση της διεθνούς τρομοκρατίας, οι περισσότερες και πλέον βίαιες

διεθνείς τρομοκρατικές ομάδες (π.χ. Φατάχ - Επαναστατικό Συμβούλιο ή Αμπού Νιντάλ, Μαύρος Σεπτέμβρης και Οργάνωση Ενοπλου Αγώνα κτλ.) είχαν ευθεία ανάμειξη στο Παλαιστινιακό.

Στη μετά Αλ Κάντα εποχή της τρομοκρατίας, όπου υποχωρεί η πολιτική διάσταση των οργανώσεων και κυριαρχεί η θρησκευτική ταυτότητα, το Παλαιστινιακό εργαλειοποιείται ως βασικό ζήτημα προπαγάνδας για το αφήγημα της επίθεσης κατά των μουσουλμάνων. Σε αυτό το πλαίσιο, κυρίως η Αλ Κάντα, δόμησε το δίπολο των εχθρών των πιστών (Ισραήλ - Κοιτίδος Εχθρός, ΗΠΑ - Μακρινός Εχθρός). Πρότασαν δηλαδή το Παλαιστινιακό για να ριζοσπαστικοποιήσουν και να στρατολογήσουν, αλλά και για να παρουσιάσουν μία αιτιολογία για τις επιθέσεις τους. Για σημαντικό χρονικό διάστημα η Daesh (Ισλαμικό Κράτος), ωστόσο, είχε διαφοροποιηθεί από αυτά την κατεύθυνση, στοχοποιώντας μεν το Ισραήλ, αλλά χωρίς να δίνει έμφαση στο Παλαιστινιακό.

Σε αυτούς τους άξονες μπορούμε να αξιολογήσουμε και τον κίνδυνο από τη νέα ένταση. Η Χαμάς είναι μία οργάνωση που

πραγματοποιεί τρομοκρατικές επιθέσεις, θυμίζοντας με αυτόν τον τρόπο τις σκληρές παλαιστινιακές οργανώσεις της περιόδου 1970-1980. Δεν έμεινε όμως μόνο στην επίθεση που πραγματοποίησε η ίδια, αλλά προσπάθησε να εξαγάγει την τρομοκρατική δράση και στη Δύση. Από την πρώτη στιγμή έκανε σχετικό κάλεσμα στην παλαιστινιακή diaspora, ενώ είχε κηρύξει την Παρασκευή 13 Οκτωβρίου ως «Ημέρα Οργής». Πρέπει να σημειώσουμε πως εκείνη την ημέρα έγινε η τρομοκρατική επίθεση σε σχολείο στη Γαλλία και η επίθεση σε Ισραηλινό διπλωμάτη στο Πεκίνο.

Ο δρόμος της επίθεσης στη Γαλλία ωστόσο δόλωσε πως είναι υποστηρικτής της Daesh και έκανε την επίθεση στο όνομά της. Στην δε επίθεση στο Βέλγιο που ακολούθησε, η Daesh ανέλαβε επίσημα την ευθύνη για τη διοργάνωσή της. Αρκετές όμως τρομοκρατικές επιθέσεις που έγιναν τα τελευταία χρόνια οικειοποιήθηκαν από την Daesh, ιδιαίτερα σε περίπτωση που ο δράστης πέθανε. Αυτός είναι ο δεύτερος άξονας των επιπτώσεων. Τόσο στη Μέση Ανατολή, όσο και στη Δύ-

ση υπάρχει έντονη κινητοποίηση και αντίδραση μουσουλμάνων που εκφράζουν με διαδηλώσεις την υποστήριξή τους στους Παλαιστίνιους και καταδικάζουν το Ισραήλ. Αυτή η στάση δημιουργεί το υπόβαθρο που θέλουν να εκμεταλλευτούν οι τρομοκρατικές οργανώσεις. Στη μεν Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική για να ενισχύσουν την παρουσία τους, στη δε Δύση για να ωθήσουν ανθρώπους και ομάδες σε πραγματοποίηση επιθέσεων.

Σε αυτή τη φάση της ισλαμιστικής τρομοκρατίας που μπαίνουμε η απειλή θα είναι μεγαλύτερη από μειονυμμένους δράστες που θα πραγματοποιήσουν χαμηλής προετοιμασίας επιθέσεις, κάτι που ωστόσο κάνει δυσκολότερο το έργο των υπηρεσιών ασφάλειας, παρά από μεγάλες οργανώσεις, χωρίς βέβαια και αυτές να αποκλειστούν.

Υπάρχουν δύο ακόμη σημαντικές παράμετροι. Η πρώτη είναι η στρατηγική επικοινωνία της κατάστασης από το Ισραήλ και τη Δύση. Η μάχη δηλαδή της επικοινωνίας, καθώς οι τρομοκρατικές οργανώσεις έχουν εντείνει την προπαγάνδα τους μέσω του Διαδικτύου και των μέσων κοι-

νωνικής δικτύωσης. Είναι λοιπόν κρίσιμο να υπάρξει και μία επικοινωνιακή πρωτοβουλία που θα περιορίσει, στον βαθμό του εφικτού, την προπαγάνδα, δίνοντας διόδο στην αλήθεια και στα πραγματικά γεγονότα.

Τελευταίο ζήτημα είναι αυτό του αντισιωνισμού. Όπως ήταν δυστυχώς αναμενόμενο βλέπουμε την αύξησή του, η οποία ωστόσο δεν συνδέεται και δεν περιορίζεται μόνο στο πεδίο της ισλαμιστικής ριζοσπαστικοποίησης. Ο αντισιωνισμός είναι εξίσου βασικός ιδεολογικός πυλώνας του βίαιου ακροδεξιού εξτρεμισμού, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμη και κάποιων αναρχικών οργανώσεων, στη λογική της πλήρους απόρριψης της θρησκείας.

Καταληκτικά, έχουμε μπει σε ένα νέο κύκλο της τρομοκρατίας, ο οποίος θα χαρακτηρίζεται πιθανότατα από μικρότερη προετοιμασία, αλλά από μεγαλύτερη ασυμμετρία, κάτι που εντείνει τον φόβο και δυσκολεύει το έργο των Αρχών.

Ο κ. Τριαντάφυλλος Καρατράντος είναι δρ. Ευρωπαϊκής Ασφάλειας και Νέων Απειλών, Κύριος ερευνητής **EUIAMFEL**.